

paa 15 255 000 Kr., men hvis man, som det jo ved Statsvirksomhederne i hvert Tilfælde bør ske, lægger Afskrivningsbeløbet 13 008 000 Kr. til Udgiften, bliver der kun 2 247 000 Kr. tilbage til Forrentning af samtlige Statsvirksomheder. Og ser vi særlig paa Statsbanerne, bliver Overskuddet uden Forrentning og Afskrivning 10 232 000 Kr., men saa godt som hele dette Beløb sluges af Afskrivningen, som er 10 218 000 Kr., saaledes at der intet bliver til Forrentning. Derimod bliver der paa Post- og Telegrafvæsenet, efter at de egentlige Driftsudgifter og Afskrivningen er fradraget, 2 836 000 Kr. tilbage til Forrentning af en Anlægs-kapital, som for Post- og Telegrafvæsenet tilsammen kan regnes til ca. 50 Mill. Kr. Det giver en Forrentning af 5,6 pCt., efter at Afskrivningerne er foretaget — en særdeles tilfredsstillende Forrentning. For Statshavnene bliver, efter at Drift og Afskrivninger er fradraget, 164 000 Kr. tilbage til Forrentning af en Kapital paa ca. 39 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det giver kun godt 0,4 pCt. af Anlægs-kapitalen. Det er jo ikke tilfredsstillende, men som det vil ses, er det et mægtigt Fremskridt fra de Resultater for disse Statsvirksomheders Vedkommende, som jeg redegjorde for under Statsregnskabet.»

Ved § 5 omtalte Ministeren den stærke Nedgang i Indkomst- og Formueskatten, fra 1925—26, da den var 146 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., til 100 Mill. Kr. paa det foreliggende Finanslovforslag. Ogsaa paa de fleste indirekte Skatter er der Nedgang, idet dog Indførselstolden viser sig stabil. — Som en almindelig Regel gældende for de enkelte Ministerier nævnte Ministeren:

»I øvrigt er der selvfølgelig fulgt ensartede Regler med Hensyn til Opstillingen af de forskellige Budgetter. Der er undgaaet nye Udgifter og sparet paa de gamle overalt, hvor der var nogen som helst Mulighed derfor, og saadanne Udgifter, som helt eller delvis er Vederlag for Arbejde, er søgt nedsat i Overensstemmelse med Ændringerne i Løn-ningsloven. Som sagt, der er nedsat overalt, hvor der kunde nedsættes, men der kræves absolut endnu ret betydelige Reduktioner, som imidlertid i Regelen kun kan finde Sted gennem ændret Lovgivning.«

Med Hensyn til Kassebeholdningens Stilling nævnte Ministeren, at man maaske kunde nære nogen Frygt for den efter det store Underskud paa § 26, 20 Mill. Kr., men Ministeren mente, at man paa denne Finanslov som paa alle tidligere kan regne med en Forbedring af Regnskabet i Forhold til Budgettet. Men foruden dette henlede Ministeren Opmærksomheden paa, at Finansloven 1927—28 resulterer i en Overførelse af 5 146 000 Kr. til Kassebeholdningen, og dette Beløb maa ventes forøget, ja, mere end fordoblet, derigennem, at efter de Beregninger, der er foretaget i Skattedepartementet, vil